

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/155/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Pkf.25.422/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Lohn Balázs ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. §-a alapján – a Fővárosi Törvényszék 71.P.23.248/2024/4. számú végzése és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pkf.25.422/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint a támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében biztosított testi és lelki egészséghez való jogát. Hivatkozott továbbá arra, hogy a döntések ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, továbbá sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben garantált jogorvoslathoz való joga is.
- [3] 2. Az ügyben eljáró bíróságok által megállapított tényállás a következő.
- [4] Az előzményül szolgáló perben az indítványozó személyiségi jog megsértése és sérelemdíj iránti keresetet nyújtott be a bírósághoz, miután a munkahelyén tettelegességig fajuló konfliktusba keveredett egyik munkatársával, amelynek következtében poszttraumás stressz jelentkezett nála. A bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította.
- [5] Az indítványozó mint perújító felperes ismételtén bírósághoz fordult keresetével, amelyben a perújítás engedélyezését, valamint az alapügy elsőfokú ítéletét megváltoztató jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását, új határozat meghozatalát kérte, amelyben az élethez, testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi joga perújított alperes általi megsértésének megállapítását kérte.

- [6] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék nem találta megalapozottnak az indítványozó perújításra irányuló keresetét, ezért a 71.P.23.248/2024/4. számú végzésével elutasította. Végzésében megállapította, hogy az indítványozónak az alapperben lehetősége volt az általa hivatkozott szakvéleménnyel összefüggésben a szakértőhöz kérdést intézni, amellyel nem élt, rögzítette továbbá, hogy az indítványozó által utólag indított büntetőeljárásban beszerzett szakvélemény az alapperben elmulasztott perbeli cselekmény pótlására nem alkalmas, a perújítás alapjául az így szerzett bizonyíték nem szolgálhat.
- [7] Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2. Pkf.25.422/2025/3. számú végzésével helyben hagyta elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy következtetése szerint az indítványozó nem olyan bizonyítékra hivatkozott, amelyet az alapperben eljáró bíróság nem bírált volna el. Végzésében rögzítette, hogy a tény – miszerint az indítványozó poszttraumás szindrómában szenved a perrel érintett munkahelyi incidens okán – megállapítására vonatkozó bizonyítékot, a büntetőeljárásban kirendelt szakértői véleményt már az elsőfokú eljárásban eljáró bíróság elbírálta, amikor annak felhasználását a 23. számú végzésével visszautasította. Azon körülmény, miszerint a büntetőeljárásban készült szakértői vélemény a későbbiek során kiegészítésre került és ténylegesen a per szempontjából azonos tényt állapított meg, nem teszi ezen szakértői vélemény kiegészítését olyan bizonyítékká, amit a bíróság ne bíralt volna el az alapperben.
- [8] 3. Az indítványozó a Törvényszék és az Ítéltábla döntésével szemben az Alkotmánybírósághoz fordult. Az indítványozó álláspontja szerint, a támadott döntések által sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, mivel szükségtelenül korlátozták a testi és lelki egészséghez való joga érvényesítését. Véleménye szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták az ügy alapjogi érintettségét és úgy korlátozták az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, illetve XXVIII. cikk (7) bekezdésben garantált jogorvoslathoz való jogát. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben arra hivatkozott, hogy a másodfokú döntés úgy tekintette elbíráltnak az alapügy orvosszakértői véleményét, hogy az más tényállásra vonatkozott. Az indítványozó szerint az felelt volna meg a tisztességes eljárás követelményének, ha a perújítás során figyelembe veszik az orvosszakértői vélemény kontextusát.
- [9] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. §

szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [10] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [11] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [12] Az indítványozó saját ügyében jár el, megjelölte az indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a jogerős döntést 2025. október 31-én vette kézhez a letöltési igazolás tanúsága szerint, amely döntés elleni alkotmányjogi panaszt 2025. december 19-én – határidőben – nyújtotta be a bírósághoz.
- [13] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [14] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. További feltétel, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó az Alaptörvény XX. és a XXVIII. cikkeiben rögzített jogainak sérelmét állította. E rendelkezésekkel összefüggésben az indítvány részletes indokolást tartalmazott, ezek vonatkozásában az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés követelményeinek.
- [15] Az indítványozó kifejezetten kérte a vonatkozó bírói döntés megsemmisítését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont]. Megállapítható az is, hogy a támadott döntéssel szemben nem állt további jogorvoslat az indítványozó rendelkezésére.
- [16] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [17] Az indítványozó véleménye szerint a bíróságok azáltal, hogy a szakértői véleményt és annak kiegészítését, – amelyek egyértelműen rögzítik, hogy az egészségkárosodása az alperesi cselekményre vezethető vissza – érdemben nem vizsgálták, az Alaptörvény XX. cikkében biztosított testi és lelki egészséghez való joga védelem nélkül, ezen a jogok sérelme pedig jogorvoslat nélkül maradt.
- [18] Az Alkotmánybíróság gyakorlata az Alaptörvény XX. cikkét alapvetően nem alanyi jogként, hanem alkotmányos kötelezettségként értelmezi: az egészséghez való jog olyan gazdasági és jogi környezet kialakítására irányul, amely a legkedvezőbb feltételeket biztosítja a polgárok egészséges életmódjához {3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [61]}. Az egészséghez való jog alanyi jogi oldala az egészségügyi ellátórendszer igénybevételéhez biztosít jogot, a törvényben meghatározott esetekben és mértékig. Valamely egészségkárosodás (különösen ha az az államnak nem tudható be) miatt indított személyiségi jogsértés nincs értékelhető összefüggésben az Alaptörvény XX. cikkével.
- [19] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét abban látta, hogy szerinte a bíróság nem indokolta meg kellően, hogy a szakértői vélemény kiegészítésében foglalt okozati összefüggésre rávilágító megállapítás miért nem vehető figyelembe a perújítási eljárásban. Álláspontja szerint mindez az Alaptörvényben rögzített tisztességes tárgyaláshoz fűződő jog megsértését eredményezte.
- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joga sérelmét pedig arra alapozta, hogy a bíróság a szakértői vélemény kiegészítését, nem a perújítás megengedhetősége körében releváns kérdésként kezelte, hanem azt azonos tényként, érdemi vizsgálat nélkül a korábbi, visszautasított végzéshez kötötte.
- [21] Mindezekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat, hogy állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem nyújt lehetőséget a bírói döntés tartalmi kritikájára. Valamely jogértelmezési hiba, tévedés – még ha az egyértelmű, nyilvánvaló, esetleg kirívó vagy akár súlyos is – nem jelent alaptörvény-ellenességet {lásd 325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelmét, ha a bíróság – indokolt döntésben – úgy határoz, hogy eljárási okokból kifolyólag nincs helye érdemi vizsgálatnak.
- [22] A rendelkezésre álló okiratok, szakértői vélemények értékelése nem alkotmányossági kérdés. Az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre abban állást foglalni, hogy az alapügyben használt szakértői vélemény vonatkoztatható-e a perújítási eljárásra. Erre tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek a sérelme nem merül fel.
- [23] 6. A fentiek alapján az indítvány nem veti fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-a, valamint az 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerinti feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi

panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – visszautasította.

Budapest, 2026. június 16.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Cziné Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró